

Sygn. akt VI U 199/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bartosz Szałas

Protokolant: protokolant sądowy Paulina Świętochowska

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2023 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania A. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

- zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 15 lutego 2023 roku, znak: (...)604.31.2023 - (...)10, w ten sposób, że przyznaje A. H. prawo do zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 9 grudnia 2022 roku do 12 grudnia 2022 roku oraz uznaje, że odwołująca się A. H. nie jest obowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego pobranego za okres od 9 grudnia 2022 roku do 12 grudnia 2022 roku.

Sygn. akt VI U 199/23

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2023 roku, znak: (...)604.31.2023 - (...)10, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił A. H. prawa do zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 9 grudnia 2022 roku do 12 grudnia 2022 roku oraz zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za wskazany wyżej okres. W uzasadnieniu decyzji ZUS podał, że ubezpieczona została wezwana na badanie przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 8 grudnia 2022 roku, na które się nie stawiła, wobec czego wydane jej zaświadczenie lekarskie straciło ważność dniem 8 grudnia 2022 roku.

(decyzja ZUS z dnia 15.02.2023r. – k. 14 – 16 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. H. wniosła odwołanie, wskazując, że nie otrzymała nigdy wezwania ZUS do stawienia się na badanie dnia 8 grudnia 2022 roku. Dodała też, że na kolejne badanie lekarza orzecznika wyznaczone na dzień 8 marca 2023 roku stawiła się.

(odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 10 – 10 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się miała wyznaczony termin badania przed lekarzem orzecznikiem ZUS w celu kontroli prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy na dzień 8 grudnia 2022 roku. Na ten termin się nie stawiała.

(bezsporne)

Wezwanie na termin badania w dniu 8 grudnia 2022 roku zostało wysłane odwołującej się na adres ul. (...), (...)- (...) W.. Korespondencja ta została podwójnie awizowana, pierwsze awizo miało miejsce dnia 21 listopada 2022 roku, a powtórne awizo dnia 29 listopada 2022 roku. Jest to adres, pod którym odwołująca się przebywa. Jednak w rzeczywistości odwołująca się w tym okresie nie miała żadnego powiadomienia o awizowanej przesyłce, ani o pierwszym, ani o drugim awizowaniu.

Odwołująca się dowiedziała się o wezwaniu na badanie dopiero z pisma ZUS z dnia 12 stycznia 2023 roku, skierowanego do jej pracodawcy, które otrzymała dnia 20 lutego 2023 roku. Odwołująca się skierowała następnego dnia, tj. 21 lutego 2023 roku, korespondencję do ZUS z wyjaśnieniami, ZUS jednak uznał wezwanie na badanie za doręczone z dniem 5 grudnia 2022 roku.

Odwołująca się jednocześnie złożyła reklamację do Poczty Polskiej dnia 6 marca 2023 roku w związku z niedoręczeniem jej przesyłki z ZUS z wezwaniem na termin badania oraz brakiem jakiegokolwiek powiadomienia o awizowaniu przesyłki. W odpowiedzi Poczta Polska wskazała, że nie może jednoznacznie wykluczyć takiej sytuacji, jaką opisała odwołująca się.

Odwołująca się otrzymała kolejne wezwanie od ZUS na termin badania przed lekarzem orzecznikiem ZUS, który miał dotyczyć kolejnego jej zwolnienia lekarskiego, który to termin został wyznaczony na dzień 8 marca 2023 roku. Odwołująca się stawiała się na tym terminie, a lekarz orzecznik ZUS nie miał uwag co do jej niezdolności do pracy.

Dnia 20 czerwca 2023 roku odwołująca się złożyła kolejną reklamację do Poczty Polskiej tym razem w związku z brakiem awizo oraz brakiem przesyłek z wodociągów i z Centrum Pomocy (...), które to przesyłki dostała ona dopiero zbiorczo dnia 14 czerwca 2023 roku. Przesyłki odebrane przez nią tego dnia były wysłane w kwietniu, maju i czerwcu 2023 roku. Już wcześniej pod koniec lutego 2023 roku odwołująca się również odebrała na jedno awizo cztery przesyłki pocztowe jednocześnie, wśród których były pisma urzędowe z połowy lutego oraz decyzja ZUS zaskarżona w niniejszej sprawie. W rejonie, w którym mieszka odwołująca się jest problem z obsługą listonoszy, listonosze w ramach możliwości obsługują ten rejon wtedy, kiedy mogą, stąd też wynikają opóźnienia w dostarczeniu przesyłek pocztowych i awiz.

(dowód: zeznania odwołującej się A. H. – protokół rozprawy z dnia 05.07.2023r. od 00:02:39 do 00:09:41, koperta z wezwaniem na badanie – k. 6 akt organu rentowego, pismo ZUS z dnia 12.01.2023r. – k. 22, pismo odwołującej się z dnia 21.02.2023r. – k. 23, pismo ZUS z dnia 01.03.2023r. – k. 4, pismo odwołującej się z dnia 28.02. (...). – k. 3, pismo odwołującej się z dnia 07.03.2023r. – k. 5, reklamacja z dnia 06.03.2023r. – k. 6, odpowiedź Poczty Polskiej na reklamację – k. 7, pismo ZUS z dnia 22.02.2023r. – k. 8, reklamacja z dnia 20.06.2023r. – k. 38)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, w tym w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach ZUS i aktach sprawy, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach odwołującej się, które zostały przez Sąd uznane za wiarygodne w całości. W szczególności Sąd dał wiarę odwołującej się co do tego, że nie miała ona żadnego powiadomienia o awizowanej przesyłce. Sąd miał na uwadze, że na kopercie, której kserokopia znajduje się w aktach ZUS, widnieją adnotacje o dwukrotnym awizowaniu tej przesyłki, jednak Sądowi jest z urzędu wiadome, że Poczta Polska boryka się z wieloma problemami dotyczącymi prawidłowego powiadamiania adresatów o awizowanych przesyłkach i taka sytuacja, jaką opisuje odwołująca się nie jest odosobniona. Dodatkowo wiarygodność odwołującej się w ocenie Sądu wzmacnia też fakt, że na kolejne badanie, które zostało jej wyznaczone w marcu 2023 roku, a które to badanie również miało na celu kontrolę jej zaświadczenia lekarskiego wystawionego na kolejny okres, odwołująca się stawiała się.

Z powyższego widać więc, że odwołująca się, jeśli została faktycznie zawiadomiona o terminie badania, nie unikała swojego stawiennictwa. Ponadto Sąd miał na uwadze, że odwołująca się składała reklamację do Poczty Polskiej, a w odpowiedzi na tę reklamację sama Poczta Polska nie była w stanie jednoznacznie zanegować, aby sytuacja opisana przez odwołującą się miała miejsce. Dodatkowo Sąd ustalił, że problemy z doręczeniem korespondencji na posesję odwołującej się dalej mają miejsce, o czym świadczy jej kolejna reklamacja z czerwca 2023 roku, którą złożyła ona razem z sąsiadką, a która dotyczyła tym razem korespondencji między innymi z rachunkami za wodę. Wynika stąd, że dalej sytuacja z brakiem doręczeń nie poprawiła się. Reasumując więc powyższe Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującej się co do tego, że nie otrzymała ona żadnego powiadomienia o awizowanej dwukrotnie korespondencji z ZUS i nie odebrała jej nie z własnej winy.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie organ rentowy oparł się na tym, że odwołująca się, pomimo wezwania, nie stawiała się na terminie badania przez lekarza orzecznika ZUS. Zgodnie z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, o którym mowa w ust. 5, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Warto jednak zauważyć, że ustawodawca wymaga uniemożliwienia badania lekarskiego, co każe uznać, że chodzi o sytuacje zawinione. W tym samym duchu wypowiedział się SN w postanowieniu z dnia 7 marca 2018 roku, sygn. akt III UZP 1/18, w którym wskazał, że „w granicach dyspozycji art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej sądy meriti oceniają tylko to, czy ubezpieczony uniemożliwił z przyczyn zawinionych (por. art. 66 ust. 2 ustawy) przeprowadzenie badań kontrolnych w wyznaczonym przez organ ubezpieczeń społecznych w sposób prowadzący do wydania decyzji o utracie ważności zaświadczenia lekarskiego (art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej) w związku z art. 80 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) i usprawiedliwiający wydanie decyzji o braku prawa do zasiłku (art. 59 ust. 10 ustawy zasiłkowej) lub decyzji o zwrocie pobranych nienależnie z winy ubezpieczonego, w tym wskutek uniemożliwienia badań kontrolnych i utraty prawa do zasiłku od dnia następującego po dniu wyznaczonych badań (art. 66 ust. 2 tej ustawy)”.

W ocenie Sądu nie można w niniejszej sprawie przypisać odwołującej się winy w uniemożliwieniu jej badania przez lekarza orzecznika ZUS. Odwołująca się bowiem w ogóle nie odebrała korespondencji kierowanej do niej przez ZUS, nie miała też żadnej wiedzy o tym, że taka korespondencja na pocście jest. W toku postępowania Sąd ustalił, że odwołująca się nie miała żadnego awiza, żadnego powiadomienia w skrzynce pocztowej o korespondencji do niej kierowanej, która byłaby do odbioru w placówce pocztowej. Dla Sądu wyjaśnienia odwołującej się są wiarygodne, Sąd miał bowiem na uwadze, że po pierwsze odwołująca się przedstawiła dwie reklamacje składane do Poczty Polskiej, które potwierdzają problemy z doręczaniem przesyłek na jej posesję, po drugie zaś nie miała ona żadnych obiekcji przed stawieniem się na kolejny termin badania, o którym została skutecznie zawiadomiona. Skoro więc odwołująca się nie miała problemu, aby stawić się na kolejnym terminie badania, to tym samym Sąd nie widzi żadnych przyczyn, dla których miałaby nie chcieć z własnej winy stawić się na terminie wyznaczonym na 8 grudnia 2022 roku. Jedynym wytłumaczeniem jej niestawiennictwa jest faktycznie nieodebranie korespondencji, która była dwukrotnie awizowana. W takiej sytuacji art. 44 § 4 KPA przyjmuje fikcję doręczenia, która jednak jest obalalna. W niniejszej sprawie odwołująca się zdołała wykazać, że faktycznie nie odebrała korespondencji bez swojej winy, a co za tym idzie nie stawiała się na badaniu również bez swojej winy. Sąd dał jej bowiem wiarę co do tego, że nie miała w skrzynce pocztowej żadnego powiadomienia o awizowaniu przesyłki, a co za tym idzie nie miała pojęcia, że taka przesyłka została do niej skierowana. To z kolei prowadzi do wniosku, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej, pozwalające na zastosowanie sankcji w postaci pozbawienia prawa do zasiłku chorobowego.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję i przyznając odwołującej się prawo do zasiłku chorobowego za okres od 9 grudnia 2022 roku do 12 grudnia 2022 roku. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że wobec przyznania odwołującej się prawa do zasiłku traci sens zobowiązanie jej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, świadczenie to bowiem stało się należnym. Tym samym Sąd zmienił też zaskarżoną decyzję w zakresie zobowiązania odwołującej się do zwrotu kwoty zasiłku w ten sposób, że uznał, że odwołująca się nie jest

obowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego pobranego za okres od 9 grudnia 2022 roku do 12 grudnia 2022 roku.